

● ● ● powroty

90. rocznica Zespołu Szkół im. B. Chrobrego w Leżajsku

Dojrzały jednogłośnie

Historii ciąg dalszy

(część druga)

We wrześniu 2002 roku minie dziewięćdziesiąt lat od momentu, gdy pierwsza w Leżajsku szkoła średnia otworzyła swe podwoje. Dziś „spadkobiercą” tradycji Prywatnego Miejskiego Realnego Gimnazjum jest Zespół Szkół im. B. Chrobrego. Tam też w dniach 12 i 13 października br. odbędą się uroczystości jubileuszowe szkoły i zjazd jej absolwentów. W grudniowym numerze „BM” zamieściliśmy pierwszy z planowanego cyklu artykułów opowiadających o dziejach tej leżajskiej placówki oświatowej. Dziś publikujemy odcinek następny.

Ostatnio, od kilku lat wdrażane są kolejne etapy reformy oświaty. Młodym ludziom wydaje się nieraz, że szkoła, jaką znają, istnieje od zawsze i jest niezmienna, najlepsza, jedyna. Tymczasem od chwili odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku, nauczanie ulegało istotnym przekształceniom, a poważne zmiany ustroju szkolnictwa powszechnego i średniego przyniosła reforma szkolna, przeprowadzona według ustawy z marca 1932 roku. Od nazwiska ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego, Janusza Jędrzejewicza, nazwano ją reformą jędrzejewską.

Wskutek tej reformy 8-letnie gimnazjum przekształcono w dwustopniową szkołę średnią. Niższym stopniem było 4-letnie gimnazjum, przyjmujące kandydatów po ukończeniu sześciu klas szkoły powszechnej i złożeniu egzaminu wstępnego, kończące się małą maturą. Wyższym stopniem było 2-letnie liceum ze specjalizacjami: klasyczną, humanistyczną, matematyczno-fizyczną i przyrodniczą. Złożenie egzaminu maturalnego uprawniało do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe.

Leżajskie liceum, które powstało jako Miejskie Prywatne Realne Gimnazjum w 1912 roku, po dwóch latach funkcjonowania zostało zamknięte. Wybuch I wojny światowej sprawił, że szkoła w roku szkolnym 1914/15 była nieczynna. Za to w następnym – młodzież uczyła się ze zdwojoną energią i zaliczała dwie klasy, aby nadrobić stracony czas.

Po upływie ośmiu lat od założenia tej placówki, byli w niej już uczniowie z wszystkich kolejnych roczników.

W 1918 roku gimnazjum zmieniło swoją siedzibę.

Hrabia Potocki wydzierżawił szkole część pomieszczeń zamku staroścńskiego. Od razu też rozpoczęto starania o zakup zajmowanych pomieszczeń. W 1919 r. odbyła się pierwsza matura. W archiwum zachowały się protokoły. Zawierają one oceny uzyskane z poszczególnych przedmiotów i końcowy wynik egzaminu. W tej ostatniej rubryce wpisywano: „dojrzały jednogłośnie” albo „dojrzały wzorowo”, albo „prawie dojrzały”.

W 1922 roku szkołę upaństwowiono. Odbyło się to przy dużym zaangażowaniu społeczeństwa miasta i poparciu ówczesnego prezesa Rady Ministrów Wincentego Witosa. Zmieniono też nazwę na Państwowe Gimnazjum w Leżajsku. Cztery lata później decyzją Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie wybrano szkole patrona – Bolesława Chrobrego.

W następnym roku szkolnym dziewczętom przyznano równe prawa z chłopcami. Gimnazjum stało się szkołą koedukacyjną. Do tej pory dziewczęta uczyły się na lekcje jako hospitantki i były zobowiązane do zdawania egzaminów końcowych po każdym roku nauki. W praktyce jednak były one klasyfikowane na podstawie ocen uzyskiwanych w ciągu roku. Zmiana sankcjonowała stan istniejący. Niemniej liczba dziewcząt systematycznie wzrastała.

Uczniów gimnazjum obowiązywały przepisowe, granatowe mundurki. Dziewczęta nosiły granatowe, układane w fałdy spódniczki, z kontrafałdem na przódzie szerokości 12 cm. Długość nakrywała kolano. Bluzeczki również były granatowe, z tego samego materiału, z małym kołnierzykiem, na który nakładały kołnierzyk biały. Przy bluzeczce były trzy, cztery guziczki – matowe, granatowe kuleczki. Na rękawie naszyta była tarcza z numerem 558. Rękawy miały mankietiki wykończone niebieską wypustką dla gimnazjalistek a czerwoną dla licealistek. Na głowie dziewczęta nosiły granatowy, filcowy beret z taką samą wypustką i odznaką przedstawiającą otwartą książkę z płonącym znizem. Strój uzupełniały buty na szkolnym obcasie i patentowe pończochy. Na uroczystości szkolne przeznaczone były białe bluzki. Chłopców obowiązywała podobna dyscyplina.

Absolwenci tej szkoły z dawnych lat pytani o ich uczniowskie czasy, mówią, że byli dumni z przynależności do swej społeczności szkolnej. Strój nakładał obowiązek, ale był też przedmiotem zazdrości i pozytywnie wyróżniał właściciela. Może szkoda, że to się zmieniło?

Nauka w szkole rozpoczynała się i kończyła modlitwą.

Po reformie jędrzejewiczowskiej utworzono dwa profile liceum: humanistyczny i matematyczno-przyrodniczy. Odtąd młodzież zdawała małą maturę gimnazjalną i maturę licealną.

W 1932 roku sfinalizowano transakcję, dotyczącą zakupu dzierżawionych klas. Zapłacono równowartość 8250 dolarów. Kupiono też budynek po fabryce uli przy ulicy Mickiewicza, w którym po remoncie i adaptacji zorganizowano internat dla młodzieży.

W roku 1939 roku odbyły się ostatnie egzaminy. Okupant hitlerowski zlikwidował szkolnictwo średnie na terenie całej Polski, również w Leżajsku.

(ciąg dalszy w następnym numerze „BM”)

Monika Lizak

Zadanie z PI: Znajdź wielomian stopnia trzeciego $W(x)$, jeżeli reszta z dzielenia tego wielomianu przez $P(x)=x^2-x-2$ wynosi $3x+5$, a miejscem zerowym $W(x)$ jest liczba 1.

Zadanie z PII: Wykaż, że jeśli $x/a+y/b+z/c=1$ i $a/z+b/y+c/z=0$, to $x^2/a^2+y^2/b^2+z^2/c^2=1$.

Dlatego na słowa uznania zasługują laureaci pierwszych miejsc: **Anna Czapla** i **Marta Wrona** na poziomie PI oraz **Wojciech Cimarno** na poziomie PII; wszyscy są uczniami z ZSL im. B. Chrobrego.

Od siebie muszę dodać, że bardzo cieszą mnie i każdego nauczyciela osiągnięcia własnych wychowanków. Zakwalifikowanie się ucznia do kolejnego etapu jest wielką satysfakcją i dla niego samego, i dla jego nauczyciela.

Dzięki pozyskanym sponsorom, można było ugościć wszystkich przybyłych na konkurs ciastkami i wodą mineralną, a także zakupić dla najlepszych zasłużone nagrody. Część sponsorów ufundowała nagrody rzeczowe. Oficjalne ogłoszenie wyników i wręczenie nagród odbyło się 16 marca br. w Zespole Szkół Licealnych im. B. Chrobrego w Leżajsku.

Składam serdeczne podziękowania sponsorom II PKM: Starostwu Powiatowemu, dyrektorowi ZSL w Leżajsku mgr S. Bartnikowi, dyrektorowi ZST w Leżajsku mgr M. Sroce, dyrektorowi ZS w Nowej Sarzynie mgr L. Kowalewskiemu, Restauracji Pub Legenda, FHZ – J.J. Zygmuntom, Spółce Pilawa, Cukierniom: Milenium i Z. Wasiuty, sklepom: Cepelia, Egzotyki, Drogeria.

Podziękowania należą się również członkom Komisji Powiatowej, którzy pracowali do późnych godzin popołudniowych, poprawiając prace konkursowe: mgr Marii Błaszczynie, mgr Halinie Samko, mgr Marcie Śmiałek, mgr Marii Strzeleckiej, mgr Danucie Bigas oraz mgr Michałowi Karpowi.

**Przewodnicząca KP II PKM
mgr Monika Sudol**

Matematyczne zmagania

W sobotę, 9 marca br., w Zespole Szkół Licealnych im. B. Chrobrego w Leżajsku odbył się etap powiatowy II Podkarpackiego Konkursu Matematycznego.

Konkurs pod patronatem Podkarpackiego Kuratora Oświaty organizowany jest dla uczniów klas II wszystkich typów szkół średnich przez Podkarpacki Ośrodek Doskonalenia Zawodowego, Oddział w Czudcu. Celem konkursu jest propagowanie matematyki wśród uczniów uzdolnionych i przygotowywanie ich do udziału w Olimpiadzie Matematycznej, która stawia bardzo wysokie wymagania.

Konkurs przebiega na dwóch poziomach – PI dla uczniów klas niematematycznych oraz PII dla uczniów z rozszerzonym programem z matematyki. Uczeń ma do przejścia cztery etapy: szkolny, powiatowy, rejonowy i wojewódzki.

W etapie powiatowym wzięło udział 47 uczniów z trzech szkół średnich naszego powiatu – Zespołu Szkół Licealnych im. B. Chrobrego, Zespołu Szkół Technicznych w Leżajsku oraz Zespołu Szkół z Nowej Sarzyny. Jak co roku organizatorzy zadbali o to, aby uczniowie nie nudzili się i intensywnie pracowali przez wyznaczony im na rozwiązanie pięciu zadań czas. Uczestnikom konkursu nie wolno korzystać z kalkulatorów ani tablic matematycznych. Tegoroczne zadania sprawiły uczniom dużo trudności. Oto próbka tego, z czym musieli sobie oni poradzić:

90. rocznica Zespołu Szkół im. B. Chrobrego w Leżajsku

Okupacja

Historii ciąg dalszy

(część trzecia)

Okupant hitlerowski planowo i w sposób zorganizowany niszczył polską inteligencję. Polacy mieli stanowić rezerwanie, niewykwalifikowanej siły roboczej. Szkoły podstawowe miały kształcić tylko robotników niewolniczych. Szkoły średnie i wyższe zostały zamknięte. Gimnazjum i Liceum leżajskie nie otrzymało pozwolenia na działalność. Było nieczynne przez całą wojnę, od września 1939 roku do lipca 1944 r.

Niemcy wkroczyli do miasta 10 września 1939 roku. Na budynek szkoły zrzucono bombę. Ocalałe pomieszczenia zajęły oddziały szturmowe SS. Strzelały one do gódeł państwowych, niszczyły pomoce naukowe i sprzęty szkolne. Skonfiskowały wypracowane społecznie pieniądze.

Po przejściu frontu na wschód pod koniec października wznowiono naukę na trzy dni. Nie było to zgodne z planem wyniszczenia kultury i narodu polskiego. Niemcy zajęli budynek leżajskiego liceum, a następnie przekazali go w użytkowanie niemieckiej firmie transportowo-budowlanej. Dopiero w 1941 roku pozwolili na otwarcie szkół zawodowych: 3-letniej szkoły zawodowej kodyfikacyjnej i rocznej szkoły gospodarczej dla dziewcząt. Aresztowali 15 dyrektorów, nauczycieli i przedstawicieli inteligencji miasta. Bezprawnie przetrzymywali i przesłuchiwali ich w więzieniu w Rzeszowie. Wobec braku zarzutów i jakichkolwiek dowodów zwolniono ich po dwóch tygodniach.

Mieszkańcy miasta nie pogodzili się z polityką okupanta.

Uczniowie i rodzice odczuwali potrzebę kontynuowania nauki wbrew zakazowi. Niepisany nakazem była ochrona młodzieży przed aresztowaniami i robotami przymusowymi. Samorzutnie nawiązywano kontakty. Coraz większa liczba profesorów udzielała lekcji w swoich domach, indywidualnie lub grupowo z zachowaniem konspiracyjnej ostrożności. Tajne nauczanie odbywało się według programu realizowanego przed wybuchem wojny, oparte było na dawnych podręcznikach. Po opanowaniu określonej partii materiału następował egzamin i promocja do następnej klasy.

W konspiracji organizowano matury.

Uczniowie nie otrzymywali dokumentu, ale po wojnie władze oświatowe honorowały ukończenie poszczególnych klas i zdanie matury. Młodzież

nie traciła cennych lat swojej młodości.

Od 1941 roku działała konspiracyjna Powiatowa Komisja Oświaty i Kultury w Łańcucie, co dało impuls do organizacji Gminnych Komisji Oświaty i Kultury. **Organizatorem tajnego nauczania w Leżajsku był profesor Stanisław Gdula.** Leżajski ośrodek tajnego nauczania usamodzielniał się zimą 1943 roku, skupiał około 22 nauczycieli. Przeprowadził 399 egzaminów ze wszystkich przedmiotów i klas, w tym 34 matury i 39 egzaminów ukończenia 4-letniego gimnazjum.

Początkowo nauczyciele prowadzili zajęcia społecznie.

Potem otrzymywali zasiłek od „tajnej magistratury szkolnej”. W ramach działalności nauczycielskiej organizowane były konferencje metodyczne, przygotowywanie młodych do zawodu, egzaminy praktyczne. Wszystko to robiono z narażeniem życia. Ponad 20 nauczycieli z miasta i okolic poniosło śmierć z rąk okupanta. Jednakże całe społeczeństwo wykazało niezwykłą solidarność w tych trudnych czasach. Nie odnotowano ani jednego przypadku zdrady czy doniesienia o organizatorach i uczestnikach tajnego nauczania.

Obraz szkolnictwa byłby jednak niepełny, gdyby pominąć istnienie szkół niemieckich i ukraińskich. Okupant niemiecki skutecznie rozbudzał szowinizm ukraiński. Nacjonaliści domagali się swoich szkół i podstępem zajmowali pomieszczenia dawnych polskich placówek. W budynku bursy Liceum i Gimnazjum zorganizowano magazyn żywnościowy, a na piętrze ukraińską szkołę ludową.

Mimo terroru i zbrodniczego planu wyniszczenia narodu polskiego, nie udało się faszystom niemieckim złamać ducha w narodzie. Ważną rolę w odniesionym zwycięstwie odegrali leżajscy nauczyciele. Cześć im za to i chwała.

Monika Lizak

90. rocznica powstania Zespołu Szkół im. B. Chrobrego

W czasach Peerelu

(ciąg dalszy historii)

W latach PRL szkoła przygotowywała uczniów do budowy postępowego społeczeństwa socjalistycznego. Program takiej szkoły eliminował z życia Boga i religię, oparty był na podstawach światopoglądu naukowego. Zaraz po wojnie naukę zorganizowano według dawnych wzorów, ale w końcu lat pięćdziesiątych usunięto religię ze szkół państwowych. Przeciętny uczeń nie zaprzętał sobie głowy szczytnymi celami zapisanymi w programach i regularnie uczęszczał na religię do punktów katechetycznych przy kościele. Czy te dwa sprzeczne, wzajemnie wykluczające się światopoglądy nie wprowadzały zamieszania? Wówczas – nie. Dzisiaj – tak.

W ramach ogólnosocjalistycznej przebudowy społeczeństw starano się odciągnąć młodzież od religii. W tym celu szkoła zobowiązana była do organizowania czasu wolnego. Możliwe, że przyczyny były inne, ale w szkole funkcjonowały liczne organizacje. Były to: ZMS, HSPS, TPPR, LOP, LOK, PCK, STTK, Liga Morska i inne.

Do końca lat siedemdziesiątych w każdej klasie działało koło Związku Młodzieży Socjalistycznej. Zajmowało się organizacją uroczystości kolejnych rocznic powstania Ludowego Wojska Polskiego, dnia zwycięstwa 9 maja, czynów społecznych wynikających z działalności partii i w ścisłym z nią związku, wycieczek do zakładów pracy na terenie miasta, spotkań z przodownikami pracy socjalistycznej, wykopiek w spółdzielniach rolniczych. Członkowie koła uczestniczyli w sesjach Miejskiej Rady Narodowej. Po stanie wojennym organizację przekształcono w Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej. Działalność zintensyfikowano poprzez organizowanie wycieczek zagranicznych do Czechosłowacji i na Węgry.

ZHP w szkole średniej nosiło nazwę Harcerska Służba Polsce Socjalistycznej. Mundury miały kolor jasno-żółty. Uzupełnieniem były czerwone krajkki zawiązywane na kształt krawatu. Działalność stanowiły harcerskie obozy, rajdy, zbiórki itp., jak również wspieranie partii. Bowiem była to również organizacja ideowo-polityczna kontrolowana i podporządkowana władzy państwowej.

Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej organizowało akademie z okazji kolejnych rocznic Rewolucji Październikowej i powstania Armii Czerwonej, wieczorki przy samowarze, prowadziło korespondencje z młodzieżą radziecką i Radtem Moskwa, wy-

świetlano filmy radzieckie, przeprowadzało olimpiady z języka rosyjskiego oraz konkursy poezji i piosenki radzieckiej.

Inne organizacje nie były tak upolitycznione. Spełniały wiele pożytecznych zadań i pozwalały młodzieży wykazać się swą wiedzą, zdobyć nowe umiejętności, poznać nowe rzeczy.

Jedną z ciekawszych inicjatyw była gazetka ścienna „Okruczy”. Ukazywała się ona średnio co miesiąc. Uczniowie pisali ręcznie artykuły, dotyczące życia szkoły, ich problemów, wiersze i żarty. Po wywieszeniu na tablicy ściennej, na każdej przerwie można było obserwować spory tłum stojących i czytających strony gazetki z zacięciem.

Autentycznym zainteresowaniem cieszyła się działalność szkolnego koła PTTK. Młodzież chętnie uczestniczyła w zlotach, rajdach, wędrownkach górskich i nizinnych. Spanie na gazecie i jedzenie z puszek było niczym w porównaniu z sytuacją, gdy przewodnik zgubił drogę w ciemnym lesie podczas burzy śnieżnej, gdy było chłodno, głodno i do domu daleko. W dodatku nie wiadomo, czy kłamie, aby nastraszyć dziewczyny, czy za chwilę nie wyprowadzi na słowacką stronę. Podczas wędrowek zdobywano kwalifikacje przewodnickie, strażnika przyrody, punkty na odznaki.

Rozwój techniki przyniósł możliwość zorganizowania kółka fotograficznego. Uczniowie sami wykonywali zdjęcia podczas uroczystości szkolnych, a następnie sami je wywoływali. W tym celu zbudowali specjalny stół i urządzili ciemnię. Z czasem fotografię czarno-białą wyparła fotografia kolorowa i niewielu już potrafi wywoływać zdjęcia.

To były takie czasy.

Monika Lizak

Ćwierć wieku od matury

1 czerwca br. odbył się zjazd koleżeńskich maturzystów, którzy 25 lat temu ukończyli leżajskie liceum. Zjazd rozpoczął się msza św. W zastępstwie swojego brata, Janusza Mierzwy, który nie mógł przybyć na uroczystość, odprawił ją ksiądz Michał Mierzwa, rektor Seminarium Duchownego w Sandomierzu wraz z proboszczem leżajskiej Fary księdzem prof. Władysławem Głową.

Następnie maturzyści rocznika 1977 spotkali się ze swoimi nauczycielami i

dyrekcją Zespołu Szkół. Każdy „wywołany do tablicy” opowiadał o sobie i o tym, co zmieniło się w jego życiu przez owe 25 lat. Po części oficjalnej maturzyści z gronem pedagogicznym spotkali się w restauracji „U Braci Zygmunów”, gdzie trwał bal do samego rana.

Komitet organizacyjny bardzo dziękuje wszystkim uczestnikom za wspólnie spędzone, niezapomniane chwile.

(mcm)

••• jubileusz

90. rocznica powstania Zespołu Szkół im. B. Chrobrego w Leżajsku

W ramach obchodów jubileuszu Zespołu Szkół Licealnych w październiku odbędzie się zjazd absolwentów tej najstarszej w Leżajsku placówki oświatowej. Towarzyszące uroczystości konkursy zostały już rozstrzygnięte. Zaproszenia – rozesłane. Ostatnie przygotowania trwają.

Pod koniec lat osiemdziesiątych zaprzestano działalności niektóre organizacje młodzieżowe.

Życie kulturalne szkoły wypełniły nowe inicjatywy. Rozpoczęto wydawanie gazetki szkolnej o nazwie „Chroberek”. Prężnie zaczęło działać kolo Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Zawiązał się zespół wokalo-instrumentalny „Labirynt”.

Kolejni uczniowie i opiekunowie zdobywają liczne nagrody na konkursach i festiwalach. Wysoki poziom prezentuje szkolny Chór. Potwierdzeniem są nagrody w konkursach ogólnopolskich. Odbývają się też amatorskie przedstawienia teatralne, jak choćby długo wspomniana „Legenda o istnieniu”.

Młodzież, jak dawniej, chętnie uczestniczy w wycieczkach klasowych. Każdego roku jest ich kilkadziesiąt. Oprócz wycieczek krajoznawczych, naukowych i kulturalnych, zainteresowaniem cieszą się dni otwarte wyższych uczelni.

Lata dziewięćdziesiąte są okresem wielkich zmian w szkolnictwie.

Zmiany polityczne spowodowały zmniejszenie liczby godzin nauczania języka rosyjskiego. W zamian młodzież chciała się uczyć języka angielskiego.

Początkowo brakowało wykształconej kadry. Szkoła poszukiwała rozwiązania problemu korzystając z propozycji amerykańskiego Korpusu Pokoju, a także zatrudniając anglistów z Ukrainy. W ciągu kilku lat języka angielskiego uczyły dwie Amerykanki oraz czterech obywateli Ukrainy. W pamięci uczniów, nauczycieli i mieszkańców miasta pozostaje do dziś postać sympatycznej Scheili Skaff.

Początek lat dziewięćdziesiątych przyniósł duże zmiany programów nauczania. Szły one w kierunku ograniczeń ilościowych treści, nazwanych minimum programowym. W tym czasie szkoła w znacznym stopniu zmieniła ofertę kierunków nauczania.

Liceum Ogólnokształcące wprowadziło profil informatyczny i językowy, zamknęło humanistyczny.

Liceum Ekonomiczne przeżyło burzliwy rozwój. Powstały nowe specjalności, finanse i rachunkowość, bankowość.

Zakończono edukację w klasach zawodowych i klasach wieczorowych dla dorosłych.

Powstały: Liceum Handlowe, Liceum Techniczne, Liceum Zawodowe o kierunkach kształcenia związanych z handlem i administracją.

Uczniowie zostali zaopatrzeni w identyfikatory z kodami kreskowymi. Umożliwiają one wypożyczenie lub oddanie książki do biblioteki oraz otwórczenie boksu w szatni.

Sieć komputerowa szkoły została połączona do Internetu. Powstała strona Zespołu Szkół, jedna z najlepszych w kraju. W trzech kolejnych edycjach Ogólnopolskiego Konkursu na Najlepszą Szkolną Stronę WWW organizowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i fundację „Wyzwania”, opracowana przez uczniów

Lata dziewięćdziesiąte

Wyż demograficzny wymusił wprowadzenie drugiej zmiany w nauczaniu. Początkowo klasy pierwsze, a potem także trzecie uczyły się w drugiej połowie dnia. Zajęcia kończyły się o 18.45. Klasy drugie i czwarte rozpoczynały zajęcia o 8.00. Dalszy wzrost liczby klas spowodował przesunięcie początku lekcji na godzinę 7.10.

Ciasnotę lokalową obrazują rozpaczliwe próby zwiększenia liczby sal lekcyjnych. Dla grup językowych przeznaczono przebudowane kantorki i magazyny. W internacie urządzono halę maszyn, siłownię, a w przewiązanie salę lekcyjną.

Nowym przedmiotem nauczania stała się informatyka. W związku z tym powstały dwie pracownie komputerowe. Najmłodsza jest sala multimedialna. Wymieniono i unowocześniono sprzęt. Zakupiono telewizory, magnetowidy i magnetofony kasetowe. Równocześnie w niepamięć odchodziły adaptery, magnetofony szpulowe, komputery Spectrum, rzutniki. Niezmienna okazała się tablica i kreda. Zakazano używania na lekcjach korektorów i telefonów komórkowych, pozwolono korzystać z kalkulatorów.

Jednocześnie skomputeryzowano administrację szkoły, szatnię i bibliotekę.

strona internetowa uzyskiwała wyróżnienie I stopnia.

Nowym, aczkolwiek starym przedmiotem jest religia. Po około 30 latach powróciła do polskiej szkoły. Nauczycielami stali się księża, siostry zakonne i katecheci świeccy. W salach pojawiły się na powrót krzyże. Niektóre klasy naukę rozpoczynały modlitwą. Powróciły szkolne rekolekcje przed Wielkanocą. Trwają one trzy dni. Zajęcia szkolne były początkowo zawieszane, teraz są skrócone. Młodzież w tym czasie uczestniczy w wspólnych modlitwach, słucha konferencji, bierze udział we mszy św.

Tradycja stała się pielgrzymką maturzystów do Częstochowy. Odbývá się w październiku, w ramach pielgrzymki Archidiecezji Przemyskiej. Komunikacja szkoły na szczęście okazała się tylko krótkim epizodem w historii szkolnictwa polskiego.

Od września szkoła rozpocznie zreformowany cykl kształcenia. Będą to trzyletnie licea profilowane i technika. Właśnie trwa nabór. Tym samym zakończy się długa i skomplikowana operacja reformy szkolnictwa w kraju.

Monika Lizak

14 czerwca br. rozegrany został w Zespole Szkół w Leżajsku finał wojewódzki Licealiady w piłce siatkowej dziewcząt, który na pewno przejdzie do historii szkoły.

Uroczystego otwarcia finału **Licealiady** dokonali dyrektor szkoły Stanisław Bartnik i przewodniczący PWSZS w Rzeszowie Jacek Bigus.

Pierwszy mecz rozegrały zespoły IV LO z Rzeszowa i LO z Żołyni. Zakończył się on wynikiem 2:1 dla drużyny Rzeszowa. Drugi mecz to pojedynek między IV LO Rzeszów i drużyną ZS Leżajsk zakończony wynikiem 2:0 dla Leżajaska. Trzecie spotkanie rozegrane zostało pomiędzy zespołami Leżajaska i Żołyni. Wygrały siatkarki z ZS Leżajsk wynikiem 2:0, zajmując pierwsze miejsce w turnieju i jednocześnie I miejsce w województwie podkarpackim. Drugie miejsce przypadło IV LO z Rzeszowa, a trzecie zajęła drużyna LO z Żołyni.

Radości i gratulacji nie było końca, a lzy wzruszenia same cisnęły się do oczu. Dziewczeta trzymając się za ręce odtańczyły na środku sali taniec zwycięstwa przy aplauzie widowni i chilleaderek, prowadzonych przez Felicję Tryczyńską, które przez cały czas trwania turnieju zagrzewały swój zespół do walki.

Kiedy emocje nieco opadły, nastąpiła uroczystość wręczenia pucharów, dyplomów i medali. Ceremonii tej dokonali: Przewodniczący PWSZS Jacek Bigus wspólnie z dyrektorami Zespołu Szkół w Leżajsku Stanisławem Bartnikiem i Leszkiem Sarzyńskim. Na zakończenie S. Bartnik podziękował kibicom i chilleaderkom za wspantaly doping, drużynom – za ogromną ambicję i sportową walkę, opiekunom – za bardzo dobre przygotowanie zespołów do gry, gratulując jednocześnie uzyskanie tak wysokich lokat. Życząc wszystkim udanych wakacji i zasłużonego wypoczynku uznał turniej za zakończony. Zespoły zaprezentowały swe sportowe okrzyki i wspólnie udały się na obiad do szkolnej stołówki.

Na sukces ten dziewczeta czekały trzy lata.

W roku szkolnym 1999/2000 pracę szkoleniową zaczął z nimi na zajęciach Szkolnego Klubu Sportowego nauczyciel wychowania fizycznego Adam Kowalski.

To już 90 lat!

Komitet Organizacyjny obchodów 90-lecia Gimnazjum, Liceum i Zespołu Szkół im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku w dniach 12–13 października br. zaprasza wszystkich absolwentów tej znaczącej w dziejach miasta placówki oświatowej na „Spotkanie Pokoleń”. Odbędzie się ono w Zespole Szkół im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku.

Na zaproszeniach, jakie dyrekcja szkoły wysyłała do zaproszonych gości organizatorzy uroczystości umieścili fragment wiersza Juliusza Słowackiego:

*„To czas się cofnął i odwrócił lica,
by spojrzeć jeszcze raz na piękność w dali,
która takimi tęczami zachwyca,
takim różanym zachodzi obłokiem...”*

Program „Spotkań Pokoleń”

12 października

- godz. 9 – Msza św. dziękczynna w Kościele Farnym za 90 lat istnienia szkoły
- godz. 10.30 – złożenie kwiatów na grobach Profesorów i Absolwentów
- godz. 11.30 – zwiedzanie starego budynku Gimnazjum i Liceum (zamek Opałińskich)
- godz. 14 – sesja popularno-wspomnieniowa z prezentacją monografii szkoły
- godz. 16 – program okolicznościowy w wykonaniu młodzieży z Zespołu Szkół oraz konkursy i wystawy towarzyszące
- godz. 18 – cześć towarzyska: spotkanie „roczników” w klasach
- godz. 19 – „Spotkanie pokoleń” w sali gimnastycznej Zespołu Szkół

13 października

- godz. 16 – Msza św. w Bazylice oo. Bernardynów w Leżajsku, zwiedzanie Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów i Biblioteki Klasztornej
- godz. 17 – koncert organowy dla uczestników zjazdu i finał spotkania.

Uroczystość jubileuszu 90-lecia Gimnazjum i Liceum w Leżajsku rozpoczęła się o godzinie 9.00 mszą św. dziękczynną w kościele farnym. Gości powitał ks. dziekan prof. dr Władysław Głowa. Mszę koncelebrowali księża absolwenci szkoły pod przewodnictwem ks. prof. dr hab. Ignacego Deca, rektora Papieskiego Fakultetu we Wrocławiu. On również wygłosił uroczystą homilię. Oprawę muzyczną i wokalną mszy św. przygotowała młodzież i nauczyciele liceum, siostra Agata i księża katecheci. Na zakończenie pod przewodnictwem ks. Romana Wawro, wykładowcy seminarium duchownego w Przemyślu, odmówiono modlitwę za zmarłych dyrektorów, nauczycieli, pedagogów i uczniów. Po mszy delegacje złożyły wieniec i kwiaty na grobach leżajskiego cmentarza, a niektórzy odwiedzili groby kolegów w okolicznych miejscowościach.

Kolejny punkt programu został nieco zmieniony. Dawny budynek liceum, dwór starościński, w którym do niedawna mieściła się Szkoła Podstawowa nr 4, czeka remont. Jego zwiedzanie było niecelowe. Na dziedzińcu zrobiono zatem tylko pamiątkowe zdjęcia.

Po południu nastąpiła dalsza część uroczystości. O godzinie 14.00 w sali gimnastycznej szkoły rozpoczęło się spotkanie pokoleń. Jako pierwszy głos zabrał dyrektor szkoły mgr Stanisław Bartnik. Powitał przybyłych gości. Gorącym aplauzem przywitano byłego dyrektora Czesława Lorenca z małżonką. Dyrektorowi Mieczysławo-

To była piękna uroczystość. Okrzyki radości, łzy, wzruszenie. Spotkali się dawno niewidziani, powróciły lata młodości. Powitania trwały długo.

- Aniela?
- Rozalia?
- Tyle lat. A Józek jest?
- Jest. I ten, i ten. Są. Wszyscy, którzy żyją. Radość miesza

się z refleksją. Uściski, ucałowania i gorące spojrzenia rozpoznanych koleżanek i kolegów.

Spotkanie pokoleń

wi Pieniążkowi odśpiewano „Sto Lat”. Następnie historię szkoły przedstawił mgr Antoni Bereziewicz. Po nim kolejno przemawiali absolwenci tej 90-letniej szkoły: Józef Zych marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej ubiegłej kadencji, Janina Sagatowska senator RP, kurator Oświaty i Wychowania Jan Kurp, starosta leżajski Stanisław Chmura, prof. dr hab. Zbigniew Andres z Uniwersytetu Rzeszowskiego, prof. dr hab. Józef Hozer z Uniwersytetu Szczecińskiego, płk Zdzisław Sawicki kustosz Muzeum Katyńskiego w Warszawie oraz jedyny w tym gronie absolwent nie tej szkoły – burmistrz Leżajska Janusz Wylaź.

Józef Zych podarował szkole marszałkowski egzemplarz Konstytucji Rzeczypospolitej Polski. Jeden z trzech pierwszych woluminów, jakie otrzymali prezydent RP, premier Rządu i marszałek Sejmu RP. Przekazał też dwa medale: 200 lat Konstytucji 3 Maja (1791–1991) i Medal Sejmu RP.

Dla upamiętnienia jubileuszu w holu szkoły umieszczono tablicę okolicznościową. Aktu odsłonięcia dokonali parlamentarzyści i dyrekcja szkoły.

Profesor Hozer, kierownik Katedry Ekonometrii i Statystyki Uniwersytetu Szczecińskiego, przekazał radosną wieść dla zwłaszcza dwójki uczniów Zespołu Szkół Licealnych: Eweliny Kućko i Wojciecha Mieleuski o przyznaniu im stypendium ufundowanego przez Stowarzyszenie Naukowe działające przy wspomnianej katedrze uniwersytetu w Szczecinie.

Pułkownik Sawicki przekazał szkole książkę „Kawalerowie Virtutti Militari w mogiłach Katynia”, której jest współautorem.

Atmosfera w sali stawała się coraz bardziej gorąca. Cały czas przychodzili nowi goście. Nie mogli się sobą nacieszyć. Wielokrotnie powtarzane były słowa: to jest coś wspaniałego, to cudowny efekt tego spotkania. Odszukać swoich, rozpoznać, uściskać. W takiej chwili nie było nic ważniejszego.

Po części oficjalnej goście wysłuchali koncertu w wykonaniu młodzieży szkolnej. Wystąpili: chór szkolny, zespół wokalmuzyczny „Labirynt” i recytatorzy. Z młodzieżą przygotowywali koncert nauczyciele: J. Bryniarska, B. Kuczek i P. Pałuch. Recytatorami byli: Ewelina Kućko, Tomasz Moszkowicz, Elżbieta Wiatrowicz i Barbara Gdula. Gościnnie wystąpił zespół „Ziemia Leżajska” prowadzony przez Cz. Zawieruckiego, J. Brzuzana i W. Staronia z Zespołu Szkół Technicznych. Wysoki poziom artystyczny koncertu urzekł zgromadzonych.

Częścią uroczystości, na którą wszyscy z utęsknieniem czekali, były spotkania roczników w klasach. Brakuje słów, aby oddać całą radość, wzruszenie. Rozmowom nie było końca. Jak w pięciu minutach opowiedzieć swoje życie od zdania matury? A co robili inni? A co się dzieje z tymi, którzy nie przyjechali? Jedni za granicą, inni tu obok w blokach. Kariery zawodowe miesają się z osłabieniami dzieci. Każdy chciał się czymś pochwalić.

Jubileuszowi szkoły towarzyszyły jeszcze inne przedsięwzięcia pieczołowicie przygotowywane. Jednym była wystawa prac artystów plastyków, absolwentów jubilatki – profesora Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku Mariusza Kulpy i Anny Krysy; drugim wydanie monografii szkoły „Gimnazjum i Liceum w Leżajsku 1912–2002”, pierwszego, całościowego opracowania zawierającego unikalne materiały dotyczące szkoły. Egzemplarze książki jubileuszowej mogli kupić każdy. Wszyscy mogli też obejrzeć wystawę poświęconą dziejom szkoły. Przygotowali ją: J. Sarzyńska, L. Sarzyński, L. Słoniec, E. Sokołowska. Ekspozycja wzbudziła olbrzymie zainteresowanie. Wielu uczestników tego „Spotkania pokoleń” obiecało pokazać ją swoim dzieciom. Jej czas trwania został więc wydłużony. Podczas wystawy wyłożona została Księga Pamiątkowa. Wpisy są nadal uzupełniane.

Wieczorem zagrała orkiestra i rozpoczęła się zabawa w nieco luźniejszej atmosferze. Tańce i biesiada trwały do późna w nocy.

Następnego dnia absolwenci spotkali się na mszy św. w bazylice ojców Bernardynów, którą celebrował i homilię wygłosił **o. dr Damian Muskus**, absolwent jubilatki, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Pomimo, że niektórzy byli już w drodze powrotnej do odległych miejsc Polski i świata (paru absolwentów szkoły przybyło z Australii), kościół był pełny. Wszyscy w klapach swych płaszczy mieli wpięte jubileuszowe plakietki – znak symbolizujący więź. Ta jedność podczas mszy w bazylice była aż nadto widoczna. Oprawę mszy św. przygotowali: chór szkolny, młodzież i nauczyciele szkoły. Na zakończenie wystąpił dyrektor S. Bartnik. Podziękował wszystkim przybyłym i pożegnał słowami: „do zobaczenia”.

Po mszy św. w skupieniu wysłuchano koncertu organowego w wykonaniu **Romana Chorzępy**. Następnie wszyscy zgromadzeni udali się do klasztoru obejrzeć zbiory Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów i bibliotekę klasztorną, której zbiory pokazywał zwiedzającym **Zbigniew Larendowicz** absolwent stareńskiej szkoły. Ponieważ chętnych było wielu, zwiedzanie odbywało się grupami. Smutek pożegnań łagodziła świadomość, że jubileusz 90-lecia jest jednym ze spotkań absolwentów. Klasy poszczególnych roczników umawiały się na dziesięcio-, dwudziesto- i kolejne -lecia. Tak będzie przez następne 90 lat i jeszcze dłużej.

Obok głównych uroczystości odbywały się imprezy towarzyszące. Były to uroczyste obiady, spotkania w domach prywatnych i restauracjach. Pozostaną niezapomniane wspomnienia.

W jubileuszowym „Spotkaniu pokoleń” wzięło udział około tysiąca absolwentów tej szacownej szkoły. Akredytacja gości była sprawnie przeprowadzona przez ekipę pod kierunkiem **Lucji Łukasik**.

Dla przygotowania jubileuszu został powołany Komitet Organizacyjny i Stowarzyszenie „Promocja Edukacji”, któremu przewodniczył dyrektor Stanisław Bartnik, a członkami są nauczyciele Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego.

Ci, którzy nie mogli przybyć na tę wielką fetę istnienia szkoły, przysłali listy i gratulacje. Były ich setki.

**Tekst i zdjęcia:
Monika Lizak**

Fot. Jakub Lisiecki

Okręgowa olimpiada u Chrobrego

Zespołowi Szkół im. B. Chrobrego w Leżajsku Komitet Okręgowej Olimpiady Geograficznej i Nautologicznej powierzył w tym roku organizację XXVII Olimpiady Geograficznej, co jest niewątpliwym wyróżnieniem dla szkoły, jej uczniów, nauczycieli i dyrekcji.

Stało się tak dlatego, że uczniowie tej szkoły wielokrotnie już prezentowali wysoki poziom wiedzy i punktowane miejsca w olimpiadach przedmiotowych nie tylko z tego przedmiotu. Przed dwoma laty uczennica tej szkoły **Katarzyna Kwiecińska** (dziś studentka Uniwersytetu Warszawskiego) na II Międzynarodowej Olimpiadzie Geograficznej, której finał odbywał się w Lizbonie, zdobyła pierwsze miejsce. Teraz przyjechała do Leżajska jako przedstawiciel Komitetu Głównego Olimpiady.

Etap okręgowy Olimpiady trwał dwa dni (20–21 stycznia br.). 103 uczniów z województw podkarpackiego i małopolskiego walczyło o wejście do finału ogólnopolskiego. **Prof. dr hab. Zbigniew Długosz**, który od pięciu lat przewodniczy jury, powiedział, że poziom wiedzy uczniów startujących w tej Olimpiadzie jest wysoki. W pierwszym dniu przedmiotem oceny były prace pisemne, które wyeliminowały słab-

SPOTKANIE POKOLEŃ

Uroczystość jubileuszu 90-lecia Gimnazjum i Liceum w Leżajsku rozpoczęła się 12 października br. mszą św. dziękczynną w kościele farnym.

Gości powitał ks. dziekan prof. dr hab. Władysław Głowa. Mszę koncelebrowali księża - absolwenci szkoły pod przewodnictwem ks. prof. dr hab. Ignacego Deca, rektora Papieskiego Fakultetu we Wrocławiu. Na zakończenie odmówiono modlitwę za zmarłych dyrektorów, nauczycieli i uczniów, a po mszy delegacje złożyły kwiaty na grobach leżajskiego cmentarza.

Po południu w sali gimnastycznej szkoły rozpoczęło się spotkanie pokoleń. Jako pierwszy głos zabrał dyrektor szkoły Stanisław Bartnik. Gorącym aplauzem przywitano byłego dyrektora Czesława Lorenca z małżonką. Dyrektorowi Mieczysławowi Pieniżkowi odśpiewano "Sto Lat". Następnie historię szkoły przedstawił Antoni Bereziewicz. Po nim kolejno przemawiali absolwenci szkoły: Józef Zych - marszałek Sejmu RP ubiegłej kadencji, Janina Sagatowska - senator RP, Jan Kurp - Podkarpacki Kurator Oświaty, Stanisław Chmura - starosta leżajski, Janusz Wylaż - burmistrz Leżajska, prof. dr hab. Zbigniew Andres z Uniwersytetu Rzeszowskiego, prof. dr hab. Józef Hozer z Uniwersytetu Szczecińskiego i płk Zdzisław Sawicki - kustosz Muzeum Katyńskiego w Warszawie. Marszałek Zych przekazał szkole na ręce jej

dyrektora oryginalny egzemplarz Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (jeden z trzech, obok egzemplarza prezydenckiego i marszałka senatu).

Po części oficjalnej goście wysłuchali koncertu w wykonaniu młodzieży szkolnej. Gościnnie wystąpił zespół "Ziemia Leżajska" z ZST. Zgromadzonych urzekł wysoki poziom artystyczny koncertu.

Równocześnie można było dokonać zakupu monografii szkoły - pierwszego, całościowego opracowania zawierającego unikalne materiały i obejrzeć wystawę poświęconą historii szkoły, której towarzyszył pokaz grafiki prof. Mariusza Kulpy oraz malarstwa i tkaniny artystycznej Anny Krysy. Wieczorem zagrała orkiestra - tańce i biesiada trwały do późna w nocy.

Następnego dnia absolwenci spotkali się na mszy św. w Bazylice OO. Bernardynów. Na zakończenie wystąpił dyrektor S. Bartnik, który podziękował wszystkim przybyłym i pożegnał słowami "do zobaczenia".

W jubileuszowym "Spotkaniu pokoleń" wzięło udział około tysiąca absolwentów. Dla przygotowania jubileuszu powstało Stowarzyszenie "Promocja Edukacji", któremu przewodniczy dyrektor Stanisław Bartnik, a członkami są nauczyciele Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego.

Monika Lizak

SPOTKANIE POKOLEŃ

Uroczystość jubileuszu 90-lecia Gimnazjum i Liceum w Leżajsku rozpoczęła się 12.10.02r. o godzinie 9 mszą św. dziękczynną w kościele farnym. Gości powitał ks. dziekan prof. dr Władysław Głowa. Mszę koncelebrowali księża absolwenci szkoły pod przewodnictwem ks. prof. dr. hab. Ignacego Deca, rektora Papieskiego Fakultetu we Wrocławiu. On również wygłosił uroczystą homilię. Oprawę muzyczną i wokalną mszy św. przygotowała z młodzieżą s. Agata i katecheci. Na zakończenie pod przewodnictwem ks. dr. Romana Wawro, wykładowcę Seminarium Duchownego w Przemyślu, odmówiono modlitwę za zmarłych dyrektorów, nauczycieli, pedagogów i uczniów. Po mszy delegacje złożyły wieniec i kwiaty na grobach leżajskiego cmentarza, a niektórzy odwiedzili groby kolegów w okolicznych miejscowościach.

"Pomysł tego zjazdu naprawdę jest przedni. Uważam, że takie spotkania z okazji okrągłych rocznic powinny się odbywać i liczę, że spotkania w 100-lecie szkoły będzie jeszcze piękniejsze, a to trzeba przyznać jest bardzo udane i dobrze pomyslane..." - Czesław Lorenc, dyrektor szkoły w latach 1968-75.

Po południu nastąpiła dalsza część uroczystości. Akredytacja przebiegała sprawnie pod kierownictwem Łucji Łukasik, według wykazów gości sporządzonych przez Jadwigę Wołkowską. O godzinie 14 w sali gimnastycznej szkoły rozpoczęło się spotkanie pokoleń. Jako pierwszy głos zabrał dyrektor szkoły mgr Stanisław Bartnik. Powitał przybyłych gości. Gorącym aplauzem przywitano byłego dyrektora Czesława Lorenca z małżonką. Dyrektorowi Mieczysławowi Pieniążkowi odśpiewano "Sto Lat". Następnie historię szkoły przedstawił mgr Antoni Bereziewicz. Po nim kolejno przemawiali absolwenci tej 90-letniej szkoły: Józef Zych marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej ubiegłej kadencji, Janina Sagatowska senator RP, kurator Oświaty i Wychowania Jan Kurp, starosta leżajski Stanisław Chmura i burmistrz Leżajska Janusz Wylaż, prof. dr. hab. Zbigniew Andres z Uniwersytetu Rzeszowskiego, prof. dr. hab. Józef Hozer z Uniwersytetu Szczecińskiego, płk Zdzisław Sawicki kustosz Muzeum Katyńskiego w Warszawie. Dla upamiętnienia jubileuszu w hallu szkoły umieszczono tablicę. Aktu odsłonięcia dokonali parlamentarzyści i dyrekcja szkoły.

"W rzeczywistości spotkaliśmy się tu z kolegami po 47 latach. Siedzieliśmy w jednej ławce i odnaleźliśmy się. Poza tym dużo kolegów nie dopisało. Wspominaliśmy jak chodziliśmy tam do dworku Opalińskiego, nie było tam prądu. Tylko w internacie mieliśmy prąd z tartaku do godziny 22..." - Jan Molendowski, Zbigniew Walawski.

Po części oficjalnej goście wysłuchali koncertu w wykonaniu młodzieży szkolnej. Wystąpili: chór szkolny, zespół wokalnomozykalny "Labirynt" i recytatorzy: Ewelina Kućko, Elżbieta Wiatrowicz, Tomasz Moszkowicz, Barbara Gdula. Z młodzieżą przygotowywali koncert nauczyciele: J. Bryniarska, B. Kuczek i P. Paluch. Gościnnie wystąpił zespół "Ziemia Leżajska" z Zespołu Szkół Technicznych, przygotowany przez Czesława Zawieruckiego, Jana Brzuzana, Władysława Staronia. Zgromadzonych urzekł wysoki poziom artystyczny koncertu.

"Poderwałem tę dziewczynę po 9 klasie. To jest ewenement, że przez 36 lat ze mną wytrzymała, plus 7 lat chodzenia razem do szkoły. Wrażenia z imprezy są sympatyczne. Najpiękniejszy był chór. Miał ładnie dobrany repertuar, bo wzruszał i przypominał, że człowiek też kiedyś był młody, piękny i wdzięczny..." - Janusz Borski z żoną Zofią.

Równocześnie można było dokonać zakupu monografii szkoły, pierwszego, całościowego opracowania zawierającego unikalne materiały, i obejrzeć wystawę poświęconą historii szkoły, której towarzyszył pokaz grafiki prof. Mariusza Kulpy z Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, malarstwa i tkaniny artystycznej Anny Kryszy. Wystawę przygotowali: J. Sarzyńska, L. Sarzyński, L. Słoniec, E. Sokółowska. Wzbudziła ona olbrzymie zainteresowanie, bardzo się podobała. Niektórzy zapragnęli pokazać ją swoim dzieciom.

"Byłam w klasie "b", zupełnie babskiej. Klasa była szalona, bo ja byłam szalona i inne koleżanki też były szalone, ale było wspaniale. Jestem pierwszy raz na zjeździe, bo jak wyjechałam do Afryki 27 lat temu, rzadko przyjeżdżałam. Moje serce raduje się, że mogę być razem z wami..." - Anna Kruk-Garginer.

Wieczorem zagrała orkiestra i rozpoczęła się zabawa w nieco luźniejszej atmosferze. Tańce i biesiada trwały do późna w noc.

"Jak kończyliśmy tę szkołę to było zupełnie inaczej niż teraz. Trzeba by dużo opowiadać. Mogę się tylko pochwalić, że byłem w jednym roku mistrzem szkoły w szachach, ale teraz już ruchów nie pamiętam..." - Marian Pawlak.

Następnego dnia absolwenci spotkali się na mszy św. w bazylice ojców Bernardynów. Pomimo, że niektórzy byli już w drodze powrotnej do nieraz odległych miejsc Polski i świata, kościół był pełny. Liturgii przewodniczył i homilię wygłosił ojciec dr Damian Muskus, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Kalwarii Zebrzydowskiej. Mszę uświetnił chór szkolny, młodzież i nauczyciele szkoły. Na zakończenie wystąpił dyrektor S. Bartnik. Podziękował wszystkim przybyłym i pożegnał słowami "do zobaczenia". Po mszy św. w skupieniu wysłuchano koncertu organowego w wykonaniu Romana Chorzępy. Następnie wszyscy zgromadzeni udali się do klasztoru obejrzeć zbiory Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów i bibliotekę klasztorną, której zbiory pokazywał zwiedzającym Zbigniew Larendowicz. Ponieważ chętnych było wielu, zwiedzanie odbywało się grupami.

"Gdy zaczynałem pracę w liceum byłem najmłodszym nauczycielem w gronie, a w tej chwili już z tego rocznika nie ma nikogo. Zostałem sam jeden i niestety taka jest kolej losu, nic na to nie poradzimy i przejmować się nie ma potrzeby..." Cz. Lorenc

W jubileuszowym "Spotkaniu pokoleń" wzięło udział około tysiąca absolwentów szkoły, którzy przybyli z Leżajska, okolic, całej Polski, Europy i najdalszych krańców świata, łącznie z USA i Australią. Komitet Organizacyjny tworzyła fundacja powstała dla przygotowania jubileuszu. Stowarzyszeniu "Promocja Edukacji" przewodniczy dyrektor Stanisław Bartnik, a członkami są nauczyciele Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego.

Monika Lizak, Marta Góździ